

VERDIKT

Časopis (nejen) pro rozhodčí

1. čtvrtletí 2026

5. číslo

Úvodní slovo předsedkyně

Vážení rozhodčí, milí přátelé badmintonu, první čtvrtletí roku 2026 je za námi a už teď můžeme říct, že nastavilo laťku letošní sezony velmi vysoko. Uplynulé týdny přinesly nejen velké množství kvalitních turnajů, ale také řadu momentů, které znovu potvrdily, jak důležitou roli v našem sportu hrajete právě vy – ROZHODČÍ.

Vrcholem domácí scény bylo bezesporu Mistrovství České republiky dospělých, které opět nabídlo špičkový badminton i náročné situace, v nichž se naplno ukázala vaše připravenost, koncentrace a cit pro hru. Stejně důležitý byl ale i pohled na opačný konec věkového spektra – MČR kategorie U11 také v Pardubicích nám připomnělo, kde to všechno začíná. Právě na těchto turnajích se rodí nejen budoucí hráči, ale často i budoucí rozhodčí :-)

Domácí kalendář obohatily i mezinárodní turnaje, které znovu potvrdily, že Česká republika je respektovaným pořadatelem. Czech Senior Open v Plzni nabídl skvělou atmosféru i cenné zkušenosti napříč generacemi, zatímco Czech U17 International v Českém Krumlově přivedl na kurty mladé talenty z celé Evropy. I zde byla vaše role nezastupitelná.

Zahraniční reportáže nás tentokrát zavedou na turnaje světového okruhu BWF World Tour 300 – Swiss Open a Orleans Masters. Tyto akce jsou nejen přehlídkou špičkového badmintonu, ale i inspirací pro naši vlastní práci. Sledujeme zde trendy, přístupy k řízení utkání i komunikaci na kurtu, které postupně pronikají i do našich soutěží. Děkuji vám za práci, kterou jste v prvních měsících sezony odvedli. Ať už na velkých šampionátech, nebo na menších turnajích v oblastech. Vaše nasazení, profesionalita a ochota věnovat badmintonu svůj volný čas jsou tím, co drží náš sport pohromadě! Těším se na další setkání – a věřím, že společně budeme i nadále posouvat úroveň českého rozhodcovství správným směrem.

Veronika Kyzlíková
předsedkyně Komise rozhodčích

Obsah čísla

Aktuality z domova i ze světa (aneb to nejdůležitější z BWF COC-TALES).....	3
Zhodnocení práce Komise rozhodčích od předsedy ČBaS.....	4
Republikový vrchol slovy Doroty Veselé.....	5
První mezinárodní veteránská sešlost v Plzni.....	7
Krumlov pohledem vrchního rozhodčího.....	9
Turnaje ve Švýcarsku a Francii pod dohledem českých rozhodčích.....	11
Gratulujeme nově licencovaným rozhodčím!.....	14
Kalendář budoucích akcí.....	15

Aktuality z domova i ze světa

(aneb to nejdůležitější z BWF COC-TALES)

BWF APELUJE – NEVYMÝŠLEJTE NOVÁ PRAVIDLA

Badminton se řídí řadou pravidel, předpisů, instrukcí a kodexů chování určených pro různé zainteresované skupiny (např. rozhodčí, trenéry, hráče atd.).

BWF ve svém nejnovějším článku pro umpiry upozorňuje, že někteří hlavní rozhodčí – naštěstí ne mnozí – mají tendenci vymýšlet nová pravidla nebo předpisy, a to buď proto, že nejsou obeznámeni s těmi současnými; protože jsou příliš horliví; nebo protože chtějí být středem pozornosti.

Několik příkladů a doporučení od BWF:

▶ Odpískání chyby na podání, když se tkanička podávajícího hráče v okamžiku úderu dotkne čáry. Představte si 20 cm dlouhou tkaničku, která se dotýká středové čáry, zatímco podávající stojí pohodlně ve svém poli pro podání. Použijte zdravý rozum; bota podávajícího není na čáře a není důvod hlásit chybu!

▶ Odmítnutí výměny míčku, i když se na tom oba hráči nebo oba páry shodnou. Nebud'te přehnaně horliví!

▶ Odmítnutí výměny míčku, když o ni požádá hráč nebo pár, který prohrál výměnu. Nevymýšlejte nová pravidla a naopak využijte cit pro hru!

▶ Přerušování výměny o 120 úderech a nařízení opakování („let“) s odůvodněním, že oba hráči/páry nepodávali maximální výkon. Pravidla požadují, aby hráči podávali maximální výkon, což znamená, že každá strana chce zápas vyhrát! V tomto případě se oba hráči/páry snažili ukončit výměnu opakovanými smeči, a když se to nedařilo, opakovaně vraceli míček vysokými údery, aby unavili soupeře. Ani jeden hráč/pár nechtěl výměnu prohrát!

PAMATUJTE NA DŮLEŽITOST MĚKKÝCH DOVEDNOSTÍ (TZV. SOFT SKILLS)

Nedostatek odborných dovedností může vést k chybným rozhodnutím ze strany hlavního rozhodčího. Samotné odborné dovednosti však nestačí k tomu, aby byl člověk špičkovým rozhodčím. Jsou to především měkké dovednosti, které umožňují umpirům podávat výkon na té nejvyšší úrovni, ku prospěchu celého sportu.

Konkrétně jde o: pozornost, týmovou spolupráci, týmového ducha, empatii, pokoru, mentální odolnost, ochotu se stále zlepšovat, odolnost, komunikaci a cit pro hru.

SYSTEM POČÍTÁNÍ

BWF ke konci dubna schválila změnu systému počítání na dva vítězné sety do 15 bodů s maximem do 21. Novinka, která byla testována i na mezinárodním turnaji v Českých Budějovicích, bude platit od 4. ledna 2027. Více podrobností přineseme v příštím čísle.

NOVINKY Z ČESKÉHO RYBNÍČKU

Dobrou zprávou pro české čárové rozhodčí je schválení změny Sazebníku ČBaS, do kterého s platností od 1. března 2026 přibyla denní odměna pro čárové rozhodčí s licenci ČBaS ve výši 500 korun (při práci nad 6 hodin) / 250 korun (při práci pod 6 hodin).

Foto: Jakub Mazúr

Foto: Jan Kábele

Zhodnocení práce Komise rozhodčích od předsedy ČBaS

Na následujících řádcích propůjčujeme slovo předsedovi ČBaS panu Petru Martincovi, který vyjádřil přání zhodnotit činnost Komise rozhodčích.

Rád bych se z pozice předsedy ČBaS ohlédl za fungováním Komise rozhodčích v posledních čtyřech letech, která patří dlouhá léta k jedné ze stěžejních komisí ČBaS. Rád bych vám vyjádřil upřímné poděkování za vaši dosavadní práci a nasazení, jelikož vaše role je pro stabilitu a rozvoj našeho sportu naprosto klíčová. Český badmintonový svaz za poslední roky začal organizovat k tradičním turnajům Czech Open, Czech U17 International, či Czech Junior International i nové turnaje jako Czech Para Badminton International, Czech Future Series, Czech Senior Open, či Mistrovství ČR v parabadmintonu a právě neocenitelná práce jak vrchních, tak hlavních, ale i lajnových rozhodčích je zásadní k dobrému organizačnímu zajištění těchto velkých mezinárodních akcí.

Jsem rád, že se nám podařilo nastartovat kampaň „Staň se i ty rozhodčím“ a řady rozhodčích se každým rokem rozrůstají. Taktéž jsem rád, že se daří organizovat pravidelná online školení, která pomáhají informovat rozhodcovskou komunitu o novinkách a v neposlední řadě jsem rád, že vznikl tento krásný časopis VERDIKT.

Je to mnoho neviditelné mravenčí práce lidí, kteří za těmito aktivitami stojí a já si této práce moc vážím.

Oceněním práce komise a práce rozhodčích jsou pak pozváni Světové Badmintonové Federace, či Evropské Badmintonové Federace na vrcholné mezinárodní akce. Jsem rád, že naši rozhodčí úspěšně vystupovali na Olympijských hrách, Evropských paralympijských hrách, Mistrovstvích Evropy, Mistrovstvích světa či finále World Tour BWF. Účast českých rozhodčích na těchto vrcholných akcích buduje dobré jméno Českého badmintonového svazu v rámci Badminton Europe, či BWF.

Vaše práce, která se často odehrává v pozadí a pod velkým tlakem, je jedním ze základních pilířů, na kterém náš svaz stojí. Jsem hrdý na to, že máme tým odborníků, na které se můžeme spolehnout při dalším směřování českého badmintonu.

Přeji vám do další práce mnoho sil, pevné nervy a správná rozhodnutí na kurtu i mimo něj. „Spolu můžeme dojít dále a silnější“.

Petr Martinec
Předseda ČBaS

Republikový vrchol slovy Doroty Veselé

Mistrovství republiky dospělých, které se uskutečnilo 30. ledna až 1. února v Pardubicích, pro mě nebylo jen běžnou zastávkou sezony. Účastnila jsem se ho celkem počtvrté a pokaždé ho vnímám jako turnaj, který je skvěle zvládnutý nejen z pohledu pořadatele, ale i z pohledu vrchních, hlavních a lajnových rozhodčích.

Po organizační stránce byl domácí šampionát zvládnutý na jedničku. Tým v čele s Petrem Dufkem odvedl skvělou práci, stejně jako loni. Letos na poslední den turnaje přibyla i světelná tabule, která z mého pohledu sklidila velký úspěch nejen u hráčů, ale i u rozhodčích, kterým se zaplnila galerie velkým počtem fotek.

V čele týmu, který měl na starosti samotné řízení turnaje, byli vrchní rozhodčí Tomáš Knopp a jeho zástupce Petr Urbanec. Společně s nimi jsme zajišťovali chod turnaje. Tým rozhodčích se skládal ze 14 hlavních a 20 lajnových rozhodčích. Navíc MČR je jedním z mála turnajů v roce, kdy máte příležitost potkat se v plném složení. Právě proto jsou domácí turnaje mé nejoblíbenější.

Turnaj si po celou dobu držel výbornou diváckou návštěvnost. Atmosféra byla skvělá od prvních kol až po finále a kvalitní hráčské obsazení jen potvrdilo, že úroveň českého badmintonu stále roste, hlavně v juniorské kategorii.

Hned první den nás ale čekala nepříjemná komplikace. Kvůli problémům se vzdálenými přístupy nefungovaly televize na kurtech, a hlavní rozhodčí tak museli pracovat pouze

se scoreboardy a zároveň ručně vyplňovat scoresheety. Přestože to nebyl úplně ideální začátek, všichni se rychle přizpůsobili situaci a celý den pak probíhal velmi klidně.

Velmi dobře zorganizované bylo i zázemí pro rozhodčí. Celý turnaj působil organizovaně – od zajištění stravování až po doprovodný program, včetně společných návštěv restaurací. U mezinárodních turnajů často nemáme moc času jako právě na MČR. Turnaje bývají delší a intenzivnější. Často trvají čtyři až pět dní a jeden hrací den má obvykle až 12 hodin, nevíce. Program je natolik nabitý, že na poznávání města či na společné programy většinou nezbývá čas. Pokud člověk nepřijede dříve nebo nemá výjimečně kratší den, zbude mu obvykle jen vzpomínka na halu a kurty. Pardubice tak byly pro mě krásnou změnou – turnaj byl klidnější a zbyl i čas se podívat do města.

Velkou pochvalu si zaslouží také čároví rozhodčí. Jejich koordinaci měl na starosti Kamil Kyzlík a vše fungovalo velmi hladce (jako vždy). Zároveň je na celé rozhodcovské základně vidět dlouhodobý posun: jak hlavní, tak lajnoví rozhodčí působí jistěji a profesionálněji. Výrazná je i generační obměna – aktuálně máme silnou vlnu mladých čárových rozhodčích s velkým potenciálem, kteří už nyní na kurtu vystupují sebejistě.

Velmi příjemným zpestřením bylo propojení s MČR v minibadmintonu, které probíhalo paralelně v jiné hale.

V neděli se mladí hráči přesunuli do dějiště dospěláckého turnaje a ani oni tak nepřišli o společné nástupy na semifinálová a finálová utkání. Zároveň na vlastní oči mohli sledovat své starší vzory a pomoci vytvořit skvělou atmosféru.

Letošní MČR tak hodnotím jako velmi vydařenou akci, která nabídla výborný badminton, skvělou organizaci a nezapomenutelnou atmosféru a zároveň propojila vrcholový badminton s nejmladší generací.

MČR TĚCH NEJMENŠÍCH

Právě o Mistrovství České republiky v minibadmintonu se pro VERDIKT rozpovídala Michala Krejčí, která na turnaj dohlížela z pozice vrchní rozhodčí.

Nedávno jsi byla vrchní rozhodčí na Mistrovství České republiky dětí do 11 let. Jak bys zhodnotila celkový průběh turnaje? Z organizačního pohledu a z pohledu refereho?

Celkově bych turnaj hodnotila velmi pozitivně. Z pohledu refereho je to vlastně jeden z těch „příjemnějších“ turnajů. Děti hrají pouze dvouhry, takže nemusím řešit žádné komplikované časové puzzle, které obvykle rozhází hráči postoupivší do finále ve všech disciplínách.

Dopoledne se hrají skupiny, všechny zápasy jsou dopředu jasně dané, což je pro rozhodčí balzám na duši.

Odpoledne následuje klasický pavouk, kde se snažíme, aby si i děti, které prohrají, ještě zahrály zápasy o pořadí. Cílem je, aby si každý odvezl pocit, že si opravdu zahrál a že si turnaj užil. A to se, myslím, dlouhodobě daří.

Organizační stránku ale úplně hodnotit nemohu – já přicházím až „na hotové“. Pardubičtí kolegové měli vše perfektně připravené a já už jen

Foto: Badminton Pardubice

rozložila notebook a tvářila se důležitě. Velké díky a velký respekt všem, kteří se na přípravě podíleli.

V čem je řízení turnaje u takto mladé věkové kategorie specifické oproti dospělé kategorii?

Je to určitě jiné. Jsou to malé děti, kterým bychom měli především ukázat krásu badmintonu. Je potřeba s nimi jednat citlivěji, trpělivěji a s úsměvem, aby je badminton neodradil hned na startu sportovní kariéry. Přístup musí být jemnější, trpělivější a s větším úsměvem.

Tyto děti se navíc ze své oblasti probojovaly až na MČR, což je samo o sobě velký úspěch. A je důležité, aby to cítily – i z naší strany.

Jak je podle tebe důležitá komunikace s trenéry a rodiči u takovýchto turnajů?

Komunikace je důležitá. Paradoxně ale méně s trenéry než s rodiči. Trenéři jsou zkušení, znají pravidla, vědí, co mohou a nemohou očekávat a turnajový provoz je jim většinou zcela jasný.

Rodiče... to je trochu jiný příběh. Každý má své ambice, své představy a někdy i vlastní výklad pravidel. Ještě před turnajem mi například psal jeden z prarodičů, který mi detailně popsal, jak bych měla turnaj správně řídit. Dokonce si prošel i žebříčky U13 a navrhoval mi, koho mám nasadit. Bylo to dlouhé, ale přiznávám – úsměvně. I takové momenty k dětským turnajům prostě patří.

Každoročně se rovněž jako referee podílíš na největším dětském mezinárodním turnaji v Evropě. Je v něčem organizace odlišná?

Tyto dva turnaje jsou prakticky neporovnatelné. Na mezinárodní turnaj se loni přihlásilo na 400 dětí, hrají se čtyři kategorie a turnaj trvá čtyři dny. Nejnáročnější je tradičně pátek – dohrávají se skupiny dvouher, začínají čtyřhry a den má pocitově tak 30 hodin. Celkově se odehrálo 830 zápasů a některé z nich si pamatujeme dodnes. Po takovém turnaji už člověk nepotřebuje analyzovat žádné pavouky – ale spíš ticho, klid a ideálně pár dní bez badmintonu. MČR minibadmintonu je také velmi důležitý turnaj. Co se týče řízení ale o trošičku hladší.

Foto: Badminton Plzeň

První mezinárodní veteránská sešlost v Plzni

Od 20. do 22. února se v prostorách haly Krašovská v Plzni konal historicky první ročník Czech Senior Open, který byl součástí nově vzniklého evropského okruhu soutěží pro veteránské hráče (Badminton Europe Senior Circuit).

Na turnaji, kterého se účastnilo zhruba sto hráčů, nemohli chybět ani čeští hlavní rozhodčí doplnění Robertem Hodurem z Polska. Ti se hned první den pořádně zapotili, jelikož zápasy probíhaly na osmi kurtech, přičemž k dispozici bylo po většinu dne pouze devět rozhodčích.

Začátek celé akce se navíc neobešel bez technických problémů a dal by se shrnout větou „Nic nefunguje, ale se všim si poradíme.“ Hned ráno nám stávkovaly tablety pro počítání skóre, takže se muselo sáhnout k tradičním papírovým počítadlům. Útěchou pro rozhodčí mohlo být, že se první den hrály pouze singly, a tak nebylo zapotřebí pamatovat si, kdo je zrovna na podání, jako tomu je v párových disciplínách.

Papírová počítadla šla stranou jakmile se tablety umoudřily. Pro domácí Plzeňany představoval používaný software známou rutinu, avšak přesporní rozhodčí s ním místy zápolili, když zjistili, že jeho takřka jedinou funkcí je opravdu jen počítání skóre, které se také muselo po konci jednotlivých setů odmazat. Kdo si na zkrácený scoresheet zapomněl poznamenat výsledky, musel se spolehnout na nalezení hráčů a jejich poctivost při pomoci zjistit, jak přesně jednotlivé sety dopadly.

Jelikož turnaj spadal do okruhu Badminton Europe, jeho specifikem byla povinnost „pískat“ v angličtině. To mohlo přinést úsměvné situace, kdy na kurtu zápolili čtyři čeští hráči a český rozhodčí používal právě angličtinu. Vzhledem k seniorskému věku pak někteří účastníci tento cizí jazyk neuměli ovládat, a tak si bylo potřeba dopomoci českými slovíčky. Další nezvyklou situací mohlo být i usměrňování hráčů, kteří na hlášení nebyli zvyklí a stejně, jako tomu bývá u těch nejmladších U11, měli tendenci zahájit hru dříve, než rozhodčí stihl něco nahlásit.

Své pocity z proběhlého turnaje pro náš časopis shrnul vrchní rozhodčí Petr Urbanec:

Moje dojmy z prvního ročníku turnaje Czech Senior Open 2026? Zkrácená verze – první okamžiky turnaje jsem si říkal „už nikdy!“ Postupně se to ve mně měnilo na „ono to nějak půjde...“ a když jsem se loučil s účastníky turnaje, tak už mi hlavou vířily myšlenky, co bychom mohli příště vylepšit, a usídlila se tam verze „budu se těšit na příště“.

Začnu nestandardně od konce. Zpětná vazba byla od účastníků veskrze příznivá a pozitivní, která nabíjí pozitivní energií. A co je potřeba, aby byla očekávání účastníků naplněna či překonána?

Za mě je to **KOMUNIKACE**. Ať už je to příprava propozic, webové stránky nebo propagace turnaje (tady máme nemalé rezervy); asistence hráčům při shánění partáků do párovek (hráči se mnohdy neznají, ale chtějí si zahrát párovky ve své věkové kategorii) nebo citlivá komunikace změn a slučování věkových kategorií (hráči jsou ve věku od 35+ do 75+ a i když může celkově dorazit spousta hráčů, tak se snadno stane, že se do konkrétní kategorie přihlásí jen jeden hráč). Cílem je, aby si mohli do sytosti zahrát všichni. Není možné zapomenout ani na notifikace pomocí aplikace Sportity v průběhu celého turnaje nebo tzv. turnajového buddyho.

Každý z hráčů pro účast v turnaji obětuje to nejcennější, co má – svůj čas. A pro nás by měla být **ÚCTA K ČASU ÚČASTNÍKŮ** tím dalším hlediskem, kterému je třeba věnovat pozornost – aby vše plynule běželo; aby si hráči v čase, který mají mohli prohlédnout nejen halu, ale také třeba město a jeho okolí; aby na svůj další zápas nemuseli čekat příliš dlouho, aby nevychladli či naopak, aby si mohli přiměřeně odpočinout (a tady už je to hodně individuální).

Bez čeho se také neobejdete, je **SEHRANÝ TÝM** – od přípravy haly, kdy je důležité udělat všechno proto, abychom se vyhnuli nepříjemným překvapením; přes obsluhu v bufetu, která čelí jazykovému zmatení; až přes rozhodčí, kteří dodávají turnaji profesionální šmrnc. Čím více tým ví, co má kdy dělat a jak má kýžený celek vypadat, tím lépe a snáze může přispět každý svou troškou.

A nakonec je dobré turnaj okořenit **NĚČÍM NAVÍC** – u turnaje seniorů je to obzvláště důležité, protože tady nejde jen o body a vítězství, ale především o komunitu, sociální vztahy, vzájemnou úctu a sebenaplnění. Letos hráče určitě potěšil servis fyzioterapeuta, organizovaná návštěva vyhlášené hospody „Na Spilce“ či neformální páteční večer.

Budu se těšit, že příští ročník bude opět pro hráče z celé Evropy příjemnou událostí.

Foto: Badminton Plzeň

Foto: Karel Kotyza

Krumlov pohledem vrchního rozhodčího

Ke konci března proběhl jubilejní 10. ročník mezinárodního turnaje hráčů do 17 let v Českém Krumlově. Ředitel turnaje Radek Votava si pro web czechbadminton.cz průběh turnaje pochvaloval. Jak vypadala celá akce z pohledu rozhodčích nám přiblížil vrchní rozhodčí Michal Hubáček.

Již po několikáté si měl možnost být vrchním rozhodčím na turnaji v Českém Krumlově. Letos se uskutečnil už desátý ročník. Když turnaj zhodnotíš v rámci let, posunul se někam? Ať už organizačně, herně nebo kvalitou?

Oddíl SKB Český Krumlov patřil už před organizací mezinárodního mistrovství U17 k oddílům, kteří umí pořádat turnaje na velmi vysoké úrovni. Proto již od začátku nasadili „laťku“ velice vysoko a za těch deset let turnaj dopracovali prakticky k dokonalosti. Bohužel hodnocení turnajů podle BE se skládá i z počtu mezinárodních hráčů, kteří se turnaje zúčastní, a proto se ještě nepodařilo dosáhnout na nejvyšší úroveň GP.

Co je z tvého pohledu nejtěžší na řízení juniorského mezinárodního turnaje? Liší se oproti dospělým mezinárodním turnajům?

Já vidím hlavní rozdíl ve zkušenostech.

Hráči a trenéři na dospělých turnajích mívají zpravidla více zkušeností s chodem turnaje a s mezinárodními pravidly. Na turnaje U17 jezdí hodně často ještě nezkušení hráči, mnohdy s nezkušenými trenéry či rodiči, a musíme je více upomínat a připomínat předpisy, které se oproti národním liší. Pořadatel navíc spolupracuje s ČBaS a zajišťuje hlavní rozhodčí pro všechny zápasy, což je taky pro hodně hráčů nezvyk.

Jak hodnotíš organizaci a celkovou spolupráci s organizačním týmem v čele s Radkem Votavou?

S organizačním týmem a s Radkem Votavou se známe již od mých herních let. Myslím si, že jsme si za ty léta vypracovali dobrý vztah, a jsme spokojeni s naší vzájemnou spoluprací. Víím, že organizačně bude turnaj vždy skvěle připraven, když dorazím a oni ví, že o průběh turnaje se nemusí vůbec starat.

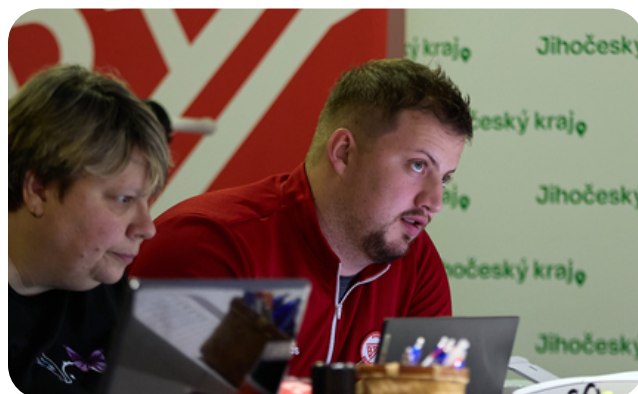

Foto: Karel Kotyza

Co říkáš na působení hlavních rozhodčích?

KR ČBaS má pod sebou skvělý tým rozhodčích. Víím dopředu, že všichni rozhodčí, které KR nominuje, znají předpisy a umí vést zápasy bez problémů. Turnaj po této stránce probíhal hladce, a ještě jednou děkuji všem rozhodčím za účast a odvedenou práci!!

Co by podle tebe mělo být hlavním přínosem juniorských hráčů na takovém turnaji?

To je spíše otázka na trenéry. Z pozice rozhodčích se snažíme hráče co nejdříve naučit a vysvětlit pravidla pro mezinárodní turnaje, aby poté na turnajích kategorie U19 nebyli zaskočení.

Lišila se tvoje příprava na tento turnaj oproti jiným?

Letos nebylo moc hráčů v reserve listu a pouze jedna odhláška dorazila emailem před Team Manager Meetingem, takže letošní příprava byla poněkud jednodušší než minulá léta.

Popiš nám, jak vypadá den rozhodčího na takovém turnaji.

Turnaj pro nás začíná v 7:45 snídaní, kterou máme od pořadatele zajištěnou na hale. Poté se přesuneme již na naše místo přímo u kurtů a proběhne tzv. umpires briefing, kdy si shrneme, co nás čeká, co můžeme zlepšit a další věci, co nás k turnaji napadnou. Když zhruba 20 minut před začátkem zápasů ukončíme hráčům rozehrávku, naši rozhodčí vyrazí na kurty a kontrolují vše potřebné – reklamy, výšku sítě, pohozené míče, židle trenérů atd. V 9:00 nám pak začíná samotný turnaj, který trvá až do večerních hodin.

V průběhu dne máme od Míry s Hankou (organizační tým) zajištěnou vydatnou svačinu s pitným režimem, na kterou se každý rok již dopředu těšíme. Svačinu prokládáme obědem v bufetu, kdy po již tradiční výborné dýňové polévce přichází na řadu hlavní jídlo. Podle obsazenosti turnaje a časového programu se večer buď přesouváme do restauračního zařízení, nebo si necháme jídlo přivést na halu, a začíná tzv. technical meeting. V jeho průběhu postupně odchází rozhodčí spát, aby byli ráno opět připraveni na další náročný den.

Foto: Karel Kotyza

Foto: Uwe Zinke

Turnaje ve Švýcarsku a Francii pod dohledem českých rozhodčích

German Open a All England se sice letos obešly bez českých zástupců v řadách rozhodčích, druhá polovina jarních evropských turnajů patřících do BWF World Tour už ale česká želízka v ohni měla. Na letošní Swiss Open se do Basileje vypravila trojice českých rozhodčích – Veronika Kyzlíková jako hlavní a Adéla Krejčí a Jakub Cajkář coby čarovní. Celý turnaj kromě rozbitého mobilu jednoho z účastníků přinesl také řadu zážitků a zkušeností, o které se pro Verdikt podělily první dvě jmenované.

Nemůžeme začít jinak než klasickou otázkou. Jak se Ti líbila organizace celého turnaje, potažmo rozhodčích. Jak o vás bylo postaráno?

Veronika Kyzlíková (VK): Na Swiss Open to pro mě byla velmi pozitivní zkušenost. Působila jsem tam jako hlavní rozhodčí a musím říct, že organizace turnaje byla na vysoké úrovni. Velkou zásluhu na tom měl koordinátor rozhodčích, domácí BWF umpire Péter Mészáros, jehož péče o nás byla opravdu nadstandardní. Všechno bylo skvěle připravené, komunikace fungovala bez problémů a celkově jsme měli výborné podmínky pro naši práci.

Adéla Krejčí (AK): Všichni, co se podíleli na organizaci turnaje, odvedli úžasnou práci. Hned na hotelu jsme dostali kartičku na hromadnou dopravu, večer jsme jeli na prohlídku haly, kde jsme také dostali uniformu a několik dárečků.

Celkově o nás bylo hezky postaráno a kdykoliv jsme něco potřebovali, bylo nám vyhověno. K dispozici jsme měli celý týden švýcarskou čokoládu, což jsem velice ocenila :)

Vzhledem k délce turnaje byla ve druhé polovině týdne volná dopoledne, které pořadatelé zaplnili různými aktivitami. Co si pro vás připravili a čeho jste se účastnily? Jaký jste si z doprovodných akcí odnesly dojem?

AK: Celkem se pořádaly tři akce – workshop pro technical officials, city tour a turnaj pro rozhodčí. Já sama jsem se účastnila pouze prvních dvou. Workshop byl z mého pohledu spíše pro umpiry, ale může se to hodit do budoucnosti. Prohlídka města mé skupiny byla zaměřena na mediky a šalamouny Basileje v minulosti, což bylo zajímavé. Bylo příjemné strávit nějakou dobu venku mimo halu na sluníčku.

VK: Upřímně to byla trochu těžká volba mezi tím si přispat, nebo vyrazit na některou z aktivit, které pro nás pořadatelé připravili. Nakonec jsem ale využila dvě ze tří nabídek

Ve čtvrtek ráno jsme se v opravdu hojném počtu (celý referee team, většina umpirů i řada čarových) zúčastnili zhruba hodinu a půl dlouhého Technical Officials workshopu na téma Time Clock, který byl velmi přínosný a prakticky vedený, neboť Péter Mészáros si osobně práci s Time Clock vyzkoušel v únoru na DAIHATSU Indonesia Masters 2026.

V pátek ráno nám navíc přálo počasí, takže jsme si mohli užít i 90minutovou komentovanou prohlídku města. Provázela nás milá průvodkyně Doris s tématem „Medics & Quaker“, což bylo velmi zajímavé a příjemné zpestření turnajového programu. Celkově tyhle doprovodné akce hodnotím moc pozitivně – bylo to fajn odreagování i možnost strávit čas s kolegy i mimo halu.

No a v sobotu ráno došlo i na ten delší spánek, když jsem vynechala možnost jít si zahrát badmintonový turnaj pro všechny TOs a organizační tým

Verčo, ty jsi na turnaj odjela po návštěvě All England, kde jsi se mohla badmintonem kochat čistě z divácké perspektivy. Dokázala bys oba turnaje srovnat – v čem jsou podobné, v čem naopak rozdílné?

All England je pro mě takový ‚svátek badmintonu‘ – historicky i prestiží nejvyšší úroveň, jakou jde v Evropě vidět. Jako turnaj kategorie Super 1000 nabízí absolutní světovou špičku, obrovskou a diváky zaplněnou halu a skvělou atmosféru.

Swiss Open v Basileji je trochu komornější, ale i tak velmi příjemný a prestižní turnaj Super 300. Bývá velmi dobře obsazený právě proto, že navazuje na All England a hráči zůstávají v Evropě v rámci jedné tour. Díky tomu tam pravidelně vidíme i jména ze světové špičky.

Zároveň je ale typické, že někteří nejúspěšnější hráči z All England se na Swiss Open odhlásí, aby si po náročném turnaji odpočinuli. Letos to byl například Lin Chun-Yi, který po svém triumfu v Birminghamu do Basileje vůbec nenastoupil. Nebo se projeví náročný program později, kdy třeba vítězové mixu z All England do Basileje sice přijeli, ale po vyhraném prvním kole nakonec další kolo skrečovali.

Z pozice hlavní rozhodčí jsem zatím okusila „jen“ turnaje kategorie Super 300 – vloni na German Open a letos na Swiss Open. Každý z nich byl v něčem jiný, ale u obou bylo znát, že je na nás výrazně větší tlak než na běžných turnajích okruhu Badminton Europe. K All England Open pro mě zatím vede ještě dlouhá cesta...

Adélko, pro tebe to byl první turnaj, který byl součástí BWF okruhu. Bylo to znát např. na přístupu rozhodčích, nervozitou nebo už to pro tebe byl zkrátka jeden z mnoha turnajů?

Vážím si toho, že jsem se mohla zúčastnit tak velkého turnaje. Určitě šlo poznat, že se jedná o turnaj vyšší úrovně. Na kurtu jsem mohla vidět mnoho hráčů, kteří se dlouhodobě drží na vrcholu světového žebříčku. Nemůžu říct, že bych byla nervózní, spíš jsem se těšila na své zápasy ještě víc.

Foto: Archiv redakce

Hala byla poměrně obrovská a od prvních dnů zaplněná diváky. Vnímala jsi je na kurtu nebo tě množství lidí v hledišti nechávalo v naprostém klidu?

VK: Spíš mě to nechávalo v klidu. Možná i proto, že jsem měla čerstvé zážitky z All England týden předtím, kde byla atmosféra přece jen ještě o level výš, mi to tady ani nepřišlo tak zaplněné. Navíc na kurtu se soustředím na svou práci a okolí jde trochu stranou, takže jsem diváky nijak výrazně nevnímala.

AK: Musím říct, že jsem byla opravdu překvapená, kolik diváků bylo v hale už od úterý, s každým dnem počet samozřejmě pouze narůstal. Vytvářelo to skvělou atmosféru, nejhlasilější a nejvýraznější samozřejmě když hráli švýcarští hráči. Diváků si tolik nevšímám, jen na jednom kurtu jsem seděla přímo naproti nim, což ale už přímo v zápase tolik nevnímám.

Musela jsi na kurtu řešit nějaké netypické situace? Případně měla jsi nějaký náročný zápas na „pískání“?

AK: Nevzpomínám si, že by nějaké zápasy byly těžší než jiné. Samozřejmě s vyšší úrovní přichází rychlejší a těsnější míče. Proto jsme na semifinále a finále měli jestřábi oko. To byla moje první zkušenost a vlastně jsem se hrozně těšila, až někdo zpochybní moje rozhodnutí, ale nestalo se, tak alespoň mám dobrá rozhodnutí. Pokud ale sedím na mopu, tak jsou obecně náročnější mužské dvouhry. Tam nemopujete jen mezi sety a o přestávce, ale většinou každý druhý bod :)

VK: Ano, měla jsem i jednu hodně netypickou situaci. V zápase prvního kola mužského singlu mezi Wang Zheng Xing a Chou Tien-chen se nám na začátku třetího setu za stavu 3:1 stalo něco, co jsem zažila úplně poprvé. Wang zahrál smeč do sítě, ale zároveň jsme měly s kolegyní ze Slovenska, která seděla na umpiru, pocit, že jsme něco viděly přeletět přes síť na druhou stranu. Oba hráči byli zmatení a až když Wang sebral míček ze země, zjistil, že mu chybí hlavička. Tu mezitím našel až za kurtem na druhé straně jeden z fotografů a hodil nám ji zpátky.

Takže jsem si poprvé v praxi „vyzkoušela“ pravidlo 14.2.4 – že pokud se během výměny míček rozpadne a hlavička se oddělí od zbytku, je to ‚let‘ a dává se nový míč. Rozhodně moment, na který jen tak nezapomenu

Hned v následujícím týdnu se uskutečnil také tradiční turnaj v Orléans, kde české rozhodčí na „lajně“ reprezentoval Vojtěch Oliverius. Také on svolil ke krátkému rozhovoru.

Pokud se nepletu, v Orléans jsi na turnaji nebyl poprvé. Čím je pro tebe turnaj tak lákavý, že se na něj rád vracíš?

Ahoj, nepleteš. Rád se vracím na všechny turnaje, na kterých jsem byl. Jsou pro mne lákavé všechny.

Jak ses na turnaji s Francouzi domluvil, potřeboval jsi umět francouzsky? A jak velkou část čárových rozhodčích představovali cizinci?

Z počátečních 44 čárových rozhodčích bylo 9 cizinců. A o mě se ví, že umím jen česky, takže jsem vyrazil s překladatelem od Vasco. Na něm byla nastavená hlavně francouzština a za pár dní ho už uměli používat skoro všichni, s kterými jsem si tam pravidelněji povídal.

Jak vypadala organizace celého turnaje, doporučil bys ostatním rozhodčím, aby se ho někdy zúčastnili?

Díky vysoké úrovni organizací českých turnajů můžu doporučit vyrazit na turnaj za hranice všem, kteří už zažili pár turnajů tady u nás doma. Zjistí, že není čeho se bát. Organizace turnajů jako taková je hodně podobná. A prožít atmosféru zaplněné bouřící haly bych přál každému.

Foto: Jakub Mazúr

Gratulujeme nově licencovaným rozhodčím!

S velkou radostí vítáme do týmu nové kolegy a kolegyně! Vážíme si toho, že jste se rozhodli přidat do naší komunity rozhodčích či posunout svou kvalifikaci výše!

Nově licencovanými rozhodčími jsou:

- Druhá třída čárového rozhodčího
– Martin Janoušek

Kalendář budoucích akcí ve druhém čtvrtletí roku 2026

Turnaj	Datum	Místo	Další
Czechia Para Badminton International	14. – 19. 4. 2026	Praha	
MČR klubů U15	1. – 3. 5. 2026	Praha	
Final Four Extraligy	16. 5. 2026	Brno	
MČR veteránů	30. 5. 2026	Brno	školení nových rozhodčích 3. třídy + workshop pro stávající hlavní rozhodčí
Czech Youth	31. 5. 2026	Praha	
MČR klubů U19	6. – 7. 6. 2026	Plzeň	
Czech International Future Series	18. – 21. 6. 2026	České Budějovice	
Olympiáda dětí a mládeže	22. – 24. 6. 2026	Praha	

**Czech
Badminton**

Šéfredaktor: Jakub Cajkář

V roce 2020 začínal jako stážista v projektu Demagog, kde se postupem času stal zástupcem šéfredaktora.

Do světa rozhodčích poprvé zavítal v roce 2017, kdy se jako čárový účastník Mistrovství Evropy do 17 let v Praze. Následně sbíral zkušenosti na domácích i zahraničních turnajích a od roku 2025 ho můžete najít i na umpirovské pozici.

Časopis vznikl s podporou a pod záštitou Komise rozhodčích.

Všechna vydaná čísla jsou ke stažení na webu ČBaS. Najdete je na tomto [odkazu](#).

Redaktorka: Dorota Veselá

V roce 2023 započala studium na univerzitě mediálních studií v Praze.

Do světa rozhodčích nakoukla před třemi lety na Mistrovství republiky dospělých jako hlavní rozhodčí. Od té doby se pravidelně účastní mezinárodních turnajů juniorů i dospělých.

Redakce si vyhrazuje právo upravovat zaslané příspěvky po stylistické stránce.

Zaslané příspěvky nerepresentují názory redakce.

Našli jste v aktuálním vydání chybu, máte tip na článek nebo chcete, abychom napsali o zajímavostech z oblastních turnajů? Kontaktujte nás prosím na e-mailové adrese verdikt@czechbadminton.cz a nezapomeňte přiložit fotografie dokumentující vaši akci!